

Vége.

A díszletek elbontva, a jelmezek és a lovak itthon, a főszereplők meg már otthon vagy még épp hazafelé. Valami ürességet kellene éreznem, de az pont nincs bennem. Nagyon mély fájdalom és nagy boldogság - az viszont van.

Még itt pörögnek a képek a fejemben, ahogyan Dávid megküzd Szilaj hisztijével, ahogy Janika ráront az ellenségre, amikor Dóri-Iluska újjászületik, a tündérek tánca, Hanna zászlós vágója és még sorolhatnám. Felejthetetlen képek. Nagyon jó volt együtt megcsinálni, kiszervenvedni - ahogy Lina mondta, "többször elváltunk közben". De megérte, nagyon büszke vagyok rátok, magunkra, a Leon-Cavallo táborra.

Köszönöm mindenkinek, aki segített, mert annyi önzetlen segítséget kaptunk, amit nem is tudok hová tenni. Az utolsó pillanatban derült ki, hogy nem lesz kész a Ford-Tranzit, így nincs helye a jelmezeknek. Lett egy nap alatt kölcsön busz (köszönet MMG!), lett utolsó előtti nap királyi jelmez (köszönet Kardos Gábor), és lett megannyi csodálatos jelmez (köszönet Kucsora Pista bácsi, köszönet minden szülő - család!) és lett fantasztikus fuvolásunk élőben.

Lett olajozottan működő "back-stage", vagyis "bála-menedzsment", akik megvalósították azt az abszurd álmomat, hogy 5 szalmabálával el tudunk játszani magyar legelőt, francia-királyi udvart, temetőt, tündér-országot kék-tavastól.

És köszönöm Karolinának azt a hihetetlen energiát, amivel mindezt végig szervezte, vezényelte és beletette a saját álmait, tudását, szeretetét.

Mindannyian beadtunk mindent, apait anyait, a szívünket. Kicsit bele is haltunk. Lehet, ez most patetikus, de nem baj. Legyen.

És végül. Pénteken, a főpróba közepén megállt az idő egy kicsit. Egy Ferenci Richárd dal kevesebben maradtunk itt, a földön, és ezen nem segít már semmilyen kék tóba dobott piros rózsza sem. Köszönöm mindenkinek, aki mellettem volt, és tudta, mi történt. És azoknak is, akik nem is sejtették, mi történt, mégis minden szónál többet jelentett, ahogy ebben a két napban együtt voltunk. És köszönjük mindazoknak, akik eljöttek megnézni, tapsolni, szorítani hogy jól sikerüljön.

Nagyon sokat segített az a sok-sok szeretet, amit előtte, közben és utána kaptunk. Kérdeztétek, mi lesz jövőre. Fogalmam sincs. Most egyelőre lesz még egy "János vitéz" novemberben. Azután majd meglátjuk...

"Péter"